

Núm. de Protocol: 1000039/2015
Núm. De Rotlle: TSJA-0000006/2016

SENTÈNCIA 31-2016

PARTS:

Apel·lant: Sra. JBG
Representant: Sra. MAA
Advocada: Sra. MAA

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA
Representant: Sra. EMG
Advocada: Sra. CRM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, vint-i-vuit d'abril de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000039/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. JBG va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de GOVERN de data 8 d'abril de 2015 que va acordar desestimar el recurs de reposició formulat contra l'acord del M.I. Ministre de Justícia i Interior de data 15 de gener de 2015 pel qual es desestimava la sol·licitud de regularització de l'autorització de residència i treball de la que era titular.

2.- Per sentència de data 23 de novembre de 2015, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, ha desestimat la demanda promoguda per la Sra. JBG.

3.- Per escrit presentat en data 22 de desembre de 2015, la part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

- L'arrelament al Principat d'Andorra ha estat suficientment acreditat en primera instància pels documents que conformen l'expedient administratiu.

- El Tribunal de Corts en la sentència de data 2 de desembre de 2015 no imposa a la part agent la pena d'expulsió perquè considera d'una part que no és autora del delictes major de tràfic de droga sinó còmplice i per tant no representa un risc per a la tranquil·litat, pau o moralitats públiques, i d'altra part perquè té arrelament al Principat.

- La sentència del Tribunal de Corts del 2 de desembre de 2015 s'ha de prendre en consideració, atès que ha estat pronunciada amb posterioritat a la sentència d'autes objecte del recurs d'apel·lació.

4.- En la seva contesta de data 18 de gener de 2016, el GOVERN manifesta en síntesi el següent:

- El fet que la part agent hagi estat condemnada en tant que còmplice del delictes major de tràfic de droga tòxica en gran quantitat no permet enervar el concepte de risc que ha motivat la resolució objecte del present procediment.

- En els expedients de regularitzacions d'autoritzacions d'immigracions com el present, i a diferència dels expedients d'expulsió, quan concorre i es constata algun dels motius de denegació establerts a l'article 83 de la Llei qualificada d'immigració com a numerus clausus, l'administració ha de procedir a denegar la sol·licitud en virtut del principi de legalitat.

- El pronunciament penal tampoc obsta l'expulsió administrativa atès que es tracta de procediments diferents amb finalitats i objectes també diferents.

- La resolució governativa adoptada guarda la necessària proporcionalitat a la vista dels fets que la motiven i de les circumstàncies personals de la interessada.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La qüestió debatuda en aquest procés consisteix en determinar si resulta ajustada a dret la decisió administrativa que ha denegat la regularització de l'autorització de residència i treball de què disposava la interessada, pel fet de suposar un risc per a l'ordre públic, ja que es trobava immersa en un procediment penal per un delictes major continuat de tràfic d'haixix en gran quantitat, en el marc del qual es va acordar el seu ingrés al Centre penitenciari.

Segon.- L'article 83 de la Llei qualificada d'immigració disposa que:

“Només és motiu de denegació de la sol·licitud de regularització d'una autorització d'immigració renovable caducada la constatació d'un o més dels supòsits següents:

(...)

c) El fet de representar un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns i per a l'ordre públic en general”.

Com ha declarat aquesta Sala en reiterades ocasions sobre la naturalesa de les potestats administratives en aquesta matèria (v. sentència núm. 32-2014, d'11 de juliol):

“...es tracta d'una mesura enquadrada en el marc de la policia administrativa d'estrangers, la finalitat de la qual no és altra que la salvaguarda de l'ordre i la seguretat públics enfront de conductes que resultin susceptibles de pertorbar-los.

Aquesta mesura de policia té una substantivitat pròpia, no revesteix caràcter sancionador i té una finalitat merament preventiva, basada en l'apreciació d'una conducta, degudament contrastada, que pugui fer racionalment preveure la probabilitat d'ulteriors atemptats contra la tranquil·litat pública”.

Tercer.- En el cas examinat, l'Administració general ha denegat la regularització de l'autorització de residència i treball de la interessada en base a la detenció i posterior processament de la mateixa per un delictes major continuat de tràfic de droga tòxica en gran quantitat, pel qual va estar en situació de presó provisional durant més d'un any i va ser finalment condemnada, com a còmplice d'aquest delictes, a la pena de dos anys de presó ferma i multa de 90.000 euros, a més de com a autora d'altres delictes

menors d'usurpació d'identitat i utilització de document privat inautèntic, i dues contravencions relatives al consum d'haixix.

Com ja va dir en un supòsit anàleg la sentència núm. 16-2011, de 4 de març:

“Als efectes d'aquest procés, resulta suficient constatar que no es tracta d'una mera denúncia, sinó que el Batlle instructor ha considerat que existeixen indicis suficients per acordar el processament de l'interessat. D'altra banda, els fets revesteixen una especial gravetat, de manera que no resulta improcedent considerar que el seu presumpte autor representa un risc per a la seguretat de les persones i per a l'ordre públic, en els termes previstos en els articles 52.2 i 65.d) de la Llei qualificada d'immigració” (en aquest cas, l'article 83.c) de la mateixa llei).

Aquests mateixos criteris són aplicables en aquest supòsit, en què la recurrent estava processada i en presó provisional quan es van dictar les resolucions que s'impugnen en aquest procés, i posteriorment ha estat condemnada a una important pena de dos anys de presó ferma. És cert que la sentència del Tribunal de Corts l'ha considerada com a còmplice i no com a autora del delictes major de tràfic de droga tòxica en gran quantitat, però la seva participació en una infracció d'aquesta naturalesa obliga a considerar que, en tot cas, existeix un risc per a l'ordre públic, en els termes que preveu l'article 83.c) de la Llei qualificada d'immigració.

Quart.- Resten per examinar les al·legacions relatives a la proporcionalitat de la mesura adoptada per l'Administració. La recurrent fa valer que consta inscrita al Comú de La Massana des de 2010 i la demandada admet que figura al Registre Central d'Immigració des de l'any 2009. D'altra banda, al·lega que manté una relació sentimental amb un altre dels acusats en la mateixa causa penal, de nacionalitat andorrana.

Encara que és cert que la interessada té un cert arrelament, cosa que ha motivat que el Tribunal de Corts no li imposés la pena d'expulsió, això no suposa que, en funció de la gravetat dels fets que hom li imputa, la mesura de denegació de la regularització s'hagi de considerar desproporcionada. En especial, des de la perspectiva de la protecció de l'ordre públic que pretén garantir la Llei qualificada d'immigració, no es pot apreciar l'existència d'una situació d'arrelament que hagi de ser protegida, pel fet de mantenir una relació sentimental amb una persona que ha estat també condemnada, com autor del mateix delictes major de tràfic de producte estupefaent en gran quantitat, a la pena de sis anys de presó ferma.

En conseqüència, procedeix desestimar aquest recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència impugnada.

Cinquè.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de costes judicials per raó de manca de temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. JBG contra la sentència dictada el 23 de novembre de 2015 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre el pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.